

Arrest

nr. 67 054 van 21 september 2011
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 13 juli 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 30 mei 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zonder voorwerp wordt verklaard, aan verzoeker ter kennis gebracht op 20 juni 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 augustus 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VROMBAUT, die *loco* advocaat B. STAELENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker diende op 11 oktober 2005 een asielaanvraag in bij de bevoegde autoriteiten. Op 27 april 2006 besloot het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling. Tegen deze beslissing diende verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad).

Op 26 april 2007 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van het toen geldende artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het

grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet).

Op 19 juni 2007 verwierp de Raad het beroep van verzoeker bij arrest nr. 160 en weigerde de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 10 juli 2007 werd verzoeker in het bezit gesteld van een bevel om het grondgebied te verlaten-asielzoeker.

Op 2 augustus 2007 diende verzoeker een tweede asielaanvraag in. Op 29 november 2007 besliste het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing diende verzoeker een beroep in bij de Raad.

Op 13 maart 2008 verwierp de Raad het beroep van verzoeker bij arrest nr. 8600 en weigerde de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen dit arrest diende verzoeker een cassatieberoep in bij de Raad van State. Het cassatieberoep werd bij beschikking van 30 april 2008 ontoelaatbaar verklaard.

Op 16 april 2008 werd verzoeker in het bezit gesteld van een bevel om het grondgebied te verlaten-asielzoeker.

Op 30 april 2008 diende verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in, in toepassing van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet.

Op 22 mei 2008 diende verzoeker een derde asielaanvraag in.

Op 18 juni 2008 kreeg verzoeker een beslissing houdende de weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag.

Op 1 juli 2008 diende verzoeker een vierde asielaanvraag in.

Op 28 augustus 2008 werd de aanvraag om machtiging tot verblijf van 26 april 2007 ongegrond verklaard.

Op 25 november 2008 kreeg verzoeker nogmaals een beslissing tot weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag.

Op 3 december 2008 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in toepassing van artikel 9*ter* van de vreemdelingenwet.

Op 27 januari 2009 werd de aanvraag om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden van 30 april 2008 onontvankelijk verklaard.

Op 15 april 2009 werd de aanvraag om machtiging tot verblijf van 3 december 2008 ontvankelijk verklaard.

Op 4 oktober 2009 diende verzoeker opnieuw een aanvraag in om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in toepassing van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet.

Op 9 februari 2011 werd verzoeker gemachtigd tot een tijdelijk verblijf ingevolge zijn aanvraag om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden van 4 oktober 2009.

Op 30 mei 2011 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in toepassing van artikel 9*ter* van de vreemdelingenwet, zonder voorwerp wordt verklaard. Dit is thans de bij huidig beroep bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“ (...)

NAAM:

E., S. (...) (R.R.: (...)) geboren te K.(...) op (...)
nationaliteit: Rusland (Federatie van)
adres: N.(...), 8800 ROESELARE

Naar aanleiding van de aanvraag tot regularisatie op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, bij onze diensten ingediend per aangetekend schrijven van 03.12.2008, heb ik de eer u te informeren dat het verzoek zonder voorwerp is geworden.

Reden:

Dat de betrokkene reeds op 29.03.2011 in bezit werd gesteld van een tijdelijke verblijfsmachtiging in het kader van zijn aanvraag tot verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis en 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 en 12 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980.

Dat de hier ingeroepen aanvraag tot verblijfsmachtiging (ingediend op 03.12.2008), indien deze zou leiden tot een gunstige beslissing, ook enkel (en tenminste tot 5 jaar na indiening van de aanvraag) tot een tijdelijke verblijfsmachtiging leidt. Dat het resultaat van de gevraagde verblijfsmachtiging om medische redenen m.a.w. eenzelfde resultaat kent als het verblijf dat de betrokkene heden reeds bezit. Dat evenwel, mocht het verblijf dat aan de betrokkene toegekend werd op basis van zijn aanvraag tot verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis en 13 ooit worden ingetrokken, en indien op dat ogenblik de hier ingeroepen medische context nog steeds aanwezig is, het de betrokkene vrijstaat alsnog een nieuw verzoek tot verblijfsmachtiging bij onze diensten in te dienen op basis van medische gronden.

Dat de betrokkene op 12.03.2011 een schrijven ondertekende waarin hem gevraagd werd om binnen de twee weken DVZ te informeren indien hij zijn aanvraag tot verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter wou verderzetten. Dat er tot op heden geen zulk schrijven werd ontvangen.

(...) "

2. Onderzoek van het beroep

In een eerste en een derde middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad om zich bij de beoordeling van de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Uit het administratief dossier blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris verzoeker op 29 maart 2011 in het bezit heeft gesteld van een tijdelijke verblijfsmachtiging op grond van de artikelen 9bis en 13 van de vreemdelingenwet. De verlenging van de tijdelijke verblijfsmachtiging is afhankelijk van het al dan niet kunnen bewijzen van een aantal voorwaarden. Zo vermeldt de beslissing waarbij een tijdelijke verblijfsmachtiging wordt toegekend dat het verblijf van verzoeker en de kinderen gekoppeld is aan de samenwoning met en de verblijfsmachtiging van zijn echtgenote E.L.(...).

Blijkens de stukken van het administratief dossier heeft verzoeker op 3 december 2008 een aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ingediend. Deze aanvraag werd op 15 april 2009 ontvankelijk verklaard.

Zoals de verzoeker terecht aangeeft zijn de voorwaarden gekoppeld aan de regularisatie op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet of op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet verschillend van mekaar. Dit wordt overigens niet betwist door verweerder. In de bestreden beslissing stelt de verweerder echter dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in beide gevallen leidt tot een tijdelijke verblijfsmachtiging en dat ze dus allebei tot eenzelfde resultaat leiden, waardoor de verweerder impliciet aangeeft dat de verzoeker geen belang meer heeft bij het verder zetten van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen.

Artikel 13 van de vreemdelingenwet bepaalt wat volgt:

*“§ 1. Behalve indien dit uitdrukkelijk anders wordt voorzien, wordt de machtiging tot verblijf verleend voor een beperkte tijd, ingevolge deze wet of ingevolge specifieke omstandigheden die betrekking hebben op de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België.
De machtiging tot verblijf die verstrekt wordt voor beperkte duur op grond van artikel 9ter, wordt van onbeperkte duur bij het verstrijken van een periode van vijf jaar nadat de aanvraag tot machtiging werd aangevraagd.”*

Uit het voormelde blijkt dat zo verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen gegrond zou worden verklaard, hij eerst een machtiging tot verblijf voor beperkte duur zou ontvangen, welke vervolgens onbeperkt zou worden bij het verstrijken van een periode van vijf jaar nadat de machtiging werd aangevraagd indien de medische redenen nog steeds aanwezig zouden zijn.

In tegenstelling tot wat de verweerder laat uitschijnen, is de Raad van oordeel dat verzoeker wel degelijk belang heeft bij de behandeling van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen. Aan verzoekers tijdelijk verblijf verkregen op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet kan immers een einde komen indien de relatie van verzoeker onder druk zou komen te staan en beëindigd wordt. Door het zonder voorwerp verklaren van de aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen kan verzoeker zich niet meer bogen op enige tijdelijke verblijfsgrond, zo er een einde wordt gesteld aan het tijdelijk verblijf verkregen op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Tevens blijkt er op het eerste gezicht geen wettelijke bepaling te zijn welke de staatssecretaris in voorliggend geval toelaat verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet zonder voorwerp te verklaren.

Zoals de verweerder aangeeft in de bestreden beslissing en in zijn nota, verstrekt de staatssecretaris weliswaar de garantie op behandeling van de verblijfsaanvraag om medische redenen in de bestreden beslissing door te stellen dat mocht het verblijf dat verzoeker wordt toegekend ooit worden ingetrokken en indien op dat ogenblik de medische context nog steeds aanwezig is, het verzoeker vrijstaat om een nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen in te dienen. Deze garantie doet echter geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker eerst een nieuwe aanvraag zal moeten indienen op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet waardoor hij geen recht meer heeft op een voorlopige verblijfsvergunning. Indien verzoekers aanvraag niet zonder voorwerp wordt verklaard en gelet op het feit dat verzoekers aanvraag reeds in de fase van de behandeling ten gronde is, heeft verzoeker conform de geldende reglementering recht op de afgifte van een voorlopige verblijfsvergunning. Alleen al om deze redenen ontleent verzoeker wel degelijk een belang aan het niet zonder voorwerp verklaren van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. De Raad acht het derhalve kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid om verzoekers verblijfsaanvraag die gebaseerd is op medische redenen zonder voorwerp te verklaren om reden dat aan verzoeker reeds een voorlopig verblijf werd toegekend.

In zoverre de bestreden beslissing stelt dat aan de betrokkene op 12 maart 2011 een schrijven ter kennis werd gesteld waarin hem gevraagd werd om de Dienst Vreemdelingezaken binnen de twee weken te informeren indien hij zijn aanvraag tot verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter wou verder zetten en dat er tot op heden zulk schrijven niet werd ontvangen, stelt de Raad vast dat er inderdaad aan verzoeker gevraagd werd of hij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet wou verder zetten, doch dat in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing te lezen valt, uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker wel degelijk heeft gevraagd om deze procedure verder te zetten en dit bij aangetekende brief met ontvangstbewijs daterend van 23 maart 2011 (dus binnen de termijn van twee weken). De bestreden beslissing steunt niet op deugdelijke overwegingen.

De materiële motiveringsplicht wordt geschonden.

De middelen zijn in de aangegeven mate gegrond.

Aangezien deze middelen leiden tot nietigverklaring van de bestreden beslissing, is er geen noodzaak tot een verder van de overige middelen aangezien deze geenszins kunnen leiden tot een ruimere vernietiging.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 14 februari 2011 waarbij de aanvraag tot regularisatie in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet zonder voorwerp wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig september tweeduizend en elf door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU